

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.521 van 3 september 2015
in de zaak A. 216.591/XIV-36.593**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 3. XXXXX
 4. XXXXX
 5. XXXXX
 6. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Gerrit Klapwijk
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 P.E. Jansonstraat 11
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 31 juli 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 148.666 van 26 juni 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De administratieve dossiers zijn op 10 augustus 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Artikel 1, A, van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, heeft geen rechtstreekse werking in het Belgische recht. Zoals in het bestreden arrest op wettige wijze wordt vastgesteld, doet het feit dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat christenen in Pakistan in een precare situatie kunnen leven geen afbreuk aan de vaststelling dat de verzoekers er niet in slagen aan te tonen dat zij *in concreto* vervolging dienen te vrezen omwille van hun religie. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen baseert zich op de informatie vervat in het administratief dossier om te besluiten dat uit het loutere feit een aanhanger te zijn van het christelijke geloof geen vrees voor vervolging kan worden afgeleid. Met hun stelling van het tegendeel tonen de verzoekers geen schending van het begrip “vervolging” aan. De Raad van State vermag als administratiever cassatierechter niet in de plaats van de feitenrechter te oordelen over de kansen op vervolging op grond van religie. Het bestreden arrest voldoet aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen en de verzoekers kunnen niet worden gevolgd waar zij menen dat het bestreden arrest behept is met een tegenstrijdigheid. Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 1200 euro, elk voor een zesde.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op drie september tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Nick Hollevoet,

toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Carlo Adams